

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I.-Standard č. 317 / 16.06.1999 / GB

KAI-INU

(Kai)

ZEMĚ PŮVODU: Japonsko

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 20.12.1994

POUŽITÍ: Lovecký pes, společenský pes.

ZAŘAZENÍ PODLE F.C.I.: Skupina 5 špicové a primitivní plemena
Sekce 5 asijské špicové a příbuzná plemena
Bez zkoušky z výkonu.

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRNUÍ: toto plemeno pochází ze středně velkých psů, kteří žili již v dávných časech v Japonsku. Jako samostatné plemeno se vyvíjelo v okrese Kai (prefektura Jamanaši), který je obklopen horami. Jiný název tohoto plemene zní „Kai tora-ken“. Typickým znakem těchto psů je jejich žíhaná srst. Tito psi jsou užívaní především při lovu divočáků a jelenů. Jejich silná tendence vytvářet smečku pravděpodobně přispěla k udržení čistoty plemene. Plemeno bylo prohlášeno „národní památkou“ v roce 1934.

CELKOVÝ VZHLED: středně velký pes, dobře vyvážený, robustně stavěný, s dobře vyvinutým osvalením. Plemeno má typické vlastnosti psa žijícího v hornatých okresech Japonska - silné končetiny a pozoruhodně vyvinutá hlezna.

DŮLEŽITÉ POMĚRY: poměr kohoutkové výšky k délce těla je 10 : 11.

POVAHA / TEMPERAMENT: živý, učenlivý, velmi pozorný.

HLAVA:

MOZKOVNA:

Lebka: široké čelo.

Stop: strmý, se slabou čelní rýhou.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: černá barva nosní houby. Nosní hřbet je rovný.

Tlama: špičatá, nepříliš dlouhá, ale středně silná.

Pysky: těsně přiléhající.

Čelisti/Zuby: silné, nůžkový skus.

Líce: dobře vyvinuté.

Oči: poměrně malé, téměř trojúhelníkové, tmavě hnědé.

Uši: poněkud větší než uši jiných středně velkých japonských plemen, trojúhelníkové, maličko nakloněné vpřed, pevně vztyčené.

KRK: silný, mohutný a osvalený.

TRUP:

Kohoutek: vysoký.

Hřbet: rovný a krátký.

Bedra: široká a osvalená.

Hrudník: hluboký, žebra středně vyklenutá.

Spodní linie: dobře vtažené břicho.

OCAS: vysoko nasazený, silný, silně zatočený nebo nesený v srpovitém oblouku nad hřbetem. Pokud je natažen, špička dosahuje téměř k hlezňům.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Rameno: mírně strmé, s vyvinutým osvalením.

Loket: přiléhající k trupu.

Předloktí: rovné, silné a osvalené.

Nadprstí: mírně šikmé.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Stehna: dlouhá.

Bérce: krátké.

Hlezna: silná a pružná.

TLAPKY: prsty dobře klenuté a těsně přiléhající. Polštářky silné a pružné. Drápky tvrdé a nejlépe tmavé barvy.

POHYB: lehký a pružný.

OSRSTĚNÍ:

SRST: krycí srst je hrubá a rovná, podsada měkká a hustá. Srst na ocase je poměrně dlouhá a odstávající.

BARVA: černě žíhaná, červeně žíhaná a žíhaná. Znakem plemene je to, že ve štěněcím věku jednobarevný pes se během dospívání stane žíhaným.

VÝŠKA:

Výška v kohoutku: Psi: 53 cm.

Feny: 48 cm.

Tolerance \pm 3 cm.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

- psi vykazující samičí typ, feny vykazující samčí typ.
- světle zbarvená nosní houba.

- slabý předkus nebo podkus.
- světle zbarvené oči.
- dlouhá nebo krátká srst.
- bázlivost.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- silný předkus nebo podkus.
- uši nejsou vztyčené.
- svěšený ocas nebo krátký ocas.
- nedostatečně výrazné zbarvení.
- srst s mnoha bílými skvrnami.
- výrazná bázlivost.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.